

Успішно просувається і прогнозна банківська справа (Predictive Banking). Особливо корисна ця можливість буде в зв'язці з чат-ботами, керованими штучним інтелектом або роботизованими консультантами. Максимальну кількість переваг банки зможуть отримати для себе, інтегрувавши цей функціонал з Open Banking. Така «співпраця» надасть фінансовим установам можливість не просто продавати свій продукт «тут і зараз», а й пропонувати клієнту можливі подальші дії.

Однією з найдинамічніших областей в банківській сфері є платіжна індустрія. Під впливом зміни очікувань споживачів і технологічних досягнень фінансово-технологічні стартапи будуть продовжувати впроваджувати все нові платіжні рішення. Фінансові установи будуть йти від конкретних продуктів, а замість цього впровадять платіжні опції в ті продукти, якими споживач користується кожен день. Не останню роль в цьому відіграє і можливість поєднання індустрії платежів з інтернетом речей, мобільними гаманцями, криптовалютою і блокчейном.

Якщо до криптовалюти банки досі ставляться з побоюванням, то технологія блокчейн заслужила набагато більшої довіри. Вже нікого не здивує тим фактом, що фінансові установи використовують або планують впровадити блокчейн для тих чи інших своїх послуг.

Крім того, які можливості надаються блокчейном, на своєму прикладі показала Ripple. За деякими параметрами їй навіть поступається SWIFT. Серед основних можна виділити: швидкість обробки платежів, відстеження, масштабованість, ліквідність.

Отже, банківська сфера за останні роки намагається не відставати від сучасних технологій, активно та широко використовує найновіші фінансово-технологічні досягнення, зазнаючи при цьому величезної кількості змін.

ВПЛИВ УСЕРЕДНЕННЯ ПОЗИЦІЙ ТОРГОВИХ СИСТЕМИ НА РЕЗУЛЬТАТ ІНВЕСТУВАННЯ

Савіна Д.Г.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Питання максимізації прибутковості інвестора з урахуванням ризиків є ключовим моментом інвестування на фондовому ринку.

На сьогоднішній день український фондовий ринок знижується настільки ж бурхливими темпами, як ріс у 2005-2006 рр. Це пов'язано зі зменшенням ліквідності, кризою недовіри до позичальників і іпотечними неплатежами в США. Зарубіжні інвестиційні компанії виводять кошти з України і вкладаються на товарних і сировинних ринках, а також на ринку безризикових і малоризикових інструментів, тобто у українських інвесторів з'явилася проблема збільшення прибутковості вкладень в цінні папери при заданому рівні ризику.

При прийнятті рішення про купівлю або продаж цінних паперів інвестор повинен керуватися одним або декількома методами прийняття рішень – фундаментальним аналізом, інтуїцією або технічним аналізом.

У разі прийняття рішення на основі технічного аналізу, трейдер отримує сигнали на покупку і продаж на основі поведінки одного або декількох індикаторів. В такому випадку, торговельною системою трейдера на практиці прийнято вважати алгоритм прийняття рішення за допомогою застосовуваних індикаторів [1].

Результатом торгової системи можна вважати сукупність рішень інвестора, прийнятих і на підставі фундаментального аналізу, якщо їх можна описати як деякий алгоритм. Припустимо, ми робимо аналіз емітента деякої акції раз на рік, рішення про покупку приймаємо при потенціалі зростання більше 15%, рішення про продаж – при потенціалі падіння більше 15%. Якщо ми придбали папір, то продаємо його при досягненні цільової ціни або при зміні вихідних передумов для аналізу.

Отже, в результаті роботи торгової системи з'являється деяка сукупність рішень, яка підпорядковується певним закономірностям, зумовленим дією правил торгової системи, тобто є можливість накласти алгоритм прийняття рішень на історичний період і протестувати, щоб зрозуміти, як він працює, які ризики і прибутковості можуть виникнути при його застосуванні.

Для оцінки роботи торговельних систем Ч. Лебо і Д. Лукас в книзі «Комп'ютерний аналіз ф'ючерських ринків» пропонують систему показників, що розраховуються за допомогою статистичних методів на підставі історичних даних – угод, укладених у торговельній системі.

Для оцінки прибутковості торгових систем розраховується показник загальної прибутковості. Загальна прибутковість розраховується як відношення зміни капіталу за весь період тестування до початкового значення капіталу. Також для оцінки прибутковості необхідно розрахувати співвідношення суми виграшів до суми програшів. Даний показник повинен бути більш одиниці, щоб торгова система приносила прибуток. Важливим показником для оцінки прибутковості торгової системи є і математичне очікування системи, яке розраховується як відношення кількості виграшних угод до загальної кількості угод. Система з математичним очікуванням приблизно 35-50% вважається здатною приносити прибуток в довгостроковому періоді при позитивних перерахованих вище показниках.

Для оцінки ризику торговельних систем розраховується максимальний збиток в одній угоді. З масиву угод торгової системи вибирається значення максимального збитку. Потім на всьому масиві даних досліджуються серії збиткових угод, наступних підряд. У підсумку, буде виявлено максимальну кількість збиткових угод. В результаті, перемноживши максимальний збиток в одній угоді на максимальну кількість збиткових угод, ми отримуємо процентний показник максимально можливих втрат. Даний показник дуже зручний для інтерпретації і дозволяє визначити, наскільки система придатна для застосування.

Вважається, що показник максимально можливих втрат не повинен перевищувати 50%, інакше торгова система може згубно позначитися на вкладеннях [2].

Також для оцінки ризику торгової системи бажано відслідковувати показник варіації капіталу, який розраховується як відношення середньоквадратичного відхилення капіталу на математичне очікування капіталу. У разі перевищення даними показником 30%, вважається, що в цій системі буде складно слідувати в емоційному плані, оскільки різниця між екстремумами значень капіталу може виявитися велика.

Стратегія усереднення (нарощування) полягає в збільшенні кількості придбаних цінних паперів при зміні ціни в ту або іншу сторону. Наприклад, трейдери можуть прийняти рішення удвічі збільшити позицію в разі програшної угоди, сподіваючись компенсувати збитки, або в разі виграшної угоди, щоб максимізувати потенціал системи. В Україні дослідження впливу нарощування позицій на роботу торгової системи не проводилося, а зарубіжні джерела стверджують, що збільшувати позиції необхідно в разі, коли ринок рухається в бік відкритої позиції [3].

Основа довгострокової роботи на ринку цінних паперів полягає в грамотному обмеженні ризиків і збереженні позицій, що приносять прибуток. Практична цінність даного дослідження полягає в тому, що дані стратегії можуть використовувати приватні інвестори, а також керуючі активами інвестиційних фондів з метою поліпшення прибутковості і скорочення ризику.

Література:

1. Найман Э.Л. Малая энциклопедия трейдера: пер. с англ. М.: Изд. дом «АЛЬПИНА», 2005.
2. Лебо Ч., Лукас Д.В. Компьютерный анализ фьючерсных рынков: пер. с англ. М.: Изд. дом «АЛЬПИНА», 1998.
3. Тарп В., Джун Б. Внутрдневной трейдинг Секреты мастерства: пер. с англ. М.: Изд. дом «АЛЬПИНА», 2003.

КЛАСИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Сітніков І.Ю., Шевченко Ж.Т.

Науковий керівник: Заїка С.О., к.е.н., доцент

*Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка*

Гострою проблемою вітчизняного сільського господарства є загальне технічне і технологічне відставання, яке неможливо подолати без впровадження інновацій.

Можна виділити три основних напрямки впровадження інновацій в діяльність сільськогосподарських підприємств: